

מסכת ראש השנה

פרק ב משנה ט

שֶׁלַח לוֹ רִבֵּן גַּמְלִיאֵל, גּוֹזְרֵנִי עָלַיָּךְ שֶׁתִּבְאֵא אֶצְלִי בַּמִּקְלָף
וּבְמַעוֹתֶיךָ בְּיוֹם הַכַּפּוֹרִים שֶׁחָל לִהְיוֹת בְּחַשְׁבֹּנוֹךְ. הִלָּךְ וּמָצְאוּ
רַבִּי עֲקִיבָא מִצָּר, אָמַר לוֹ, יֵשׁ לִי לְלַמּוֹד שָׁכַל מֵהַ שְׁעָשֶׂה רִבֵּן
גַּמְלִיאֵל עָשׂוֹי, שֶׁנֶּאֱמַר (וַיִּקְרָא כג), אֵלֶּה מוֹעֲדֵי יְיָ מְקֻרָאֵי
קֹדֶשׁ, אֲשֶׁר תִּקְרְאוּ אֹתָם, בֵּין בְּזִמְנָן בֵּין שְׁלָא בְּזִמְנָן, אִין לִי
מוֹעֲדוֹת אֵלֶּה אֵלֶּי. בָּא לוֹ אֶצְל רַבִּי דוֹסָא בֶּן הֶרְכֵּינָס, אָמַר לוֹ,
אִם בָּאִין אָנוּ לְדוֹן אַחֵר בֵּית דִּין שֶׁל רִבֵּן גַּמְלִיאֵל, צָרִיכִין אָנוּ
לְדוֹן אַחֵר כָּל בֵּית דִּין וּבֵית דִּין שֶׁעָמַד מִיָּמֹת מֹשֶׁה וְעַד
עַכְשָׁיו, שֶׁנֶּאֱמַר (שְׁמוֹת כד), וַיַּעַל מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן נָדָב וַאֲבִיהוּא
וְשִׁבְעִים מִזִּקְנֵי יִשְׂרָאֵל. וְלָמָּה לֹא נִתְפָּרְשׁוּ שְׁמוֹתָן שֶׁל זִקְנִים,
אֵלֶּה לְלַמֵּד, שֶׁכָּל שְׁלֹשָׁה וּשְׁלֹשָׁה שָׁעָמְדוּ בֵּית דִּין עַל יִשְׂרָאֵל,
הֵרִי הוּא כְּבֵית דִּין שֶׁל מֹשֶׁה. נִטַּל מִקְלוֹ וּמַעוֹתָיו בְּיָדוֹ, וְהִלָּךְ
לִבְנָה אֶצְל רִבֵּן גַּמְלִיאֵל בְּיוֹם שֶׁחָל יוֹם הַכַּפּוֹרִים לִהְיוֹת

בְּחֶשְׁבוֹנוֹ. עֲמַד רֶבֶן גַּמְלִיאֵל וּנְשָׁקוֹ עַל רֹאשׁוֹ, אָמַר לוֹ, בֶּא
בְּשָׁלוֹם, רַבִּי וְתִלְמִידִי, רַבִּי בְּחֶכְמָה, וְתִלְמִידִי שֶׁקִּבַּלְתָּ דְּבָרַי:

מקור: ספריא | Powered by Sefaria.org